

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/10/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121259972
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:6121259972.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu O. I. so sídlom R. XXXX/XX, S. - U., zastúpený B.. M. X., advokátom so sídlom H. XX, S. - O. B., proti žalovanému B.. B. V., narodenému dňa XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/XX, M., zastúpenému M. D., advokátom so sídlom C. XXXX/XX, S. C. S. o zaplatenie 375,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske č. k. 5C/13/2021-72 zo dňa 19. októbra 2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojim uznesením vo výroku I. zastavil konanie, výrokom II. vrátil žalobcovi súdny poplatok v sume 9,80 eur prostredníctvom O. M. v lehote 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia a vo výroku III. žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 375,- eur s príslušenstvom a trov konania. V predmetnom spore rozhodol Okresný súd Banská Bystrica platobným rozkazom zo dňa 12.03.2021, sp. zn. 28Up/275/2021, proti ktorému podal žalovaný včas vecne odôvodnený odpor. Žalobca doručil súdu 21.09.2021 (pred prvým pojednávaním) písomné podanie, ktorým súdu oznámil, že berie žalobu v celom rozsahu späť, keďže žalovaný mu po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu uhradil žalobou uplatnené nároky a to platbou 17.03.2021 a dňa 23.03.2021 a trval na tom, že žalovaný platbou zo dňa 25.02.2021 neuhradil dlh, ktorý bol predmetom žaloby. Žalovaný so späťvzatím žaloby vyjadril súhlas, no nesúhlasil s návrhom žalobcu na priznanie trov konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že obidve platby zo dňa 25.02.2021 aj zo dňa 17.03.2021 identifikoval presne podľa symbolov, ktoré mu vo vzťahu k nim dal žalobca a nemôže niesť zodpovednosť za to, že pri zadávaní platieb postupoval nedôsledne v tom smere, že pre obidve platby zadal rovnaké symboly. Na tvrdení, že dňa 25.02.2021 uhradil žalovaný skôr splatnú platbu, trvá. Poukázal na skutočnosť, že konanie na Okresnom súde Partizánske svojim návrhom na pokračovanie v konaní po podaní odporu proti platobnému rozkazu vydanom v upomínacom konaní Okresným súdom Banská Bystrica vyvolal žalobca bez akéhokoľvek racionálneho dôvodu, a práve on by mal byť zaviazaný k náhrade jeho trov. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť pred prvým pojednávaním, súd prvej inštancie konanie zastavil, vrátil žalobcovi krátený súdny poplatok a rozhodol o trovách konania tak, že žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na ich náhradu v rozsahu 100 %. Mal za to, že žaloba bola z procesného hľadiska podaná dôvodne, pretože žalovaný bol v omeškaní s úhradou členského príspevku za rok 2018 v sume 360,- eur a aktualizačného poplatku za rok 2018 v sume 15,- eur splatnými k 15.02.2018. Konanie bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby pre správanie sa žalovaného (úhrada pohľadávky v sume 375,- eur v deň podania žaloby 25.02.2021 a úhrada úrokov z omeškania dňa 23.03.2021, t. j. po podaní žaloby), preto dospel súd prvej inštancie k záveru, že vinu na zastavení konania možno pričítať

žalovanému, pretože ak by riadne a včas zaplatil členský príspevok a aktualizačný príspevok, žalobca by nebol nútený podať žalobu. Z tohto dôvodu priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto uzneseniu vo výroku III. o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Uviedol, že z odôvodnenia súdu prvej inštancie správne vyplýva, že pokladá pohľadávku, ktorá sa vzťahuje k členskému príspevku a aktualizačnému poplatku za rok 2018 za uhradenú v deň podania žaloby, a to dňa 25.02.2021. V čase prijatia žaloby bola už platba zodpovedajúca výške členského príspevku a aktualizačného poplatku za rok 2018 pripísaná na účet žalobcu, pričom poukázal na skutočnosť, že spracovateľ žaloby túto podal iba na zaplatenie jedného členského príspevku a aktualizačného poplatku za rok 2018 a nie na ich zaplatenie aj za rok 2021. Z uvedeného vyplýva, že žalobca o úhrade platby v čase podania žaloby vedel. Skutočnosť, že túto platbu omylom priradil k roku 2021 a nie k roku 2018 nemôže viesť k záveru, že vzápätí na súd podaná žaloba bola podaná oprávnené. Nie je sporné, že všetky pohľadávky uhradil, pričom žalobca napriek vedomosti o tejto skutočnosti vo svojom vyjadrení k podanému odporu navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde a žalobu vzal späť až krátko pred termínom nariadeného pojednávania. Na základe uvedeného mal za to, že záver o plnom úspechu žalobcu v spore nie je správny a nie je preto daný právny základ na rozhodnutie o priznaní trov konania žalobcovi proti žalovanému v plnom rozsahu, ani čiastočne. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie vo výroku III. zmenil tak, že žalobcovi ani žalovanému náhradu trov konania neprizná.

3. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal odvolací súd, aby potvrdil odvolaním napadnuté uznesenie ako vecne správne a zaviazal žalovaného k náhrade trov odvolacieho konania žalobcu v rozsahu 100 %. Uviedol, že odvolanie považuje za nedôvodné a k tvrdeniu, že žalovanú sumu žalovaný zaplatil pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, v konaní nijako nepreukázal. Ako vyplynulo zo žalovaným predložených detailov jednotlivých transakcií, žalovaný platbu zo dňa 25.02.2021 a platbu zo dňa 17.03.2021 nijako nerozlišil a teda nešpecifikoval, či uhradza dlh, ktorý bol predmetom žaloby alebo novší dlh v rovnakej výške. Pokiaľ mal žalovaný záujem platbu špecifikovať, nič mu nebránilo okrem variabilného symbolu a špecifického symbolu identifikovať uhrádzaný záväzok v poznámkach (informáciách pre príjemcu) tak, ako to napokon urobil v prípade platby úrokov z omeškania (platba zo dňa 23.03.2021). Ak by napriek uvedenému súd považoval platbu vykonanú dňa 25.02.2021 za úhradu žalovanej istiny, mal za to, že ide o úhradu rovnakého charakteru ako je úhrada po podaní žaloby. Z dokladov predložených žalovaným nie je možné ustáliť, či platba bola pripísaná na účet žalobcu ešte pred podaním, alebo po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol podaný na súd v rovnaký deň. Navyše, je toho názoru, že po ňom nie je možné spravodlivo požadovať, aby si kontroloval bankový účet priamo v čase podávania návrhu na súd, obzvlášť ak je dlžník v omeškaní dlhší čas (vyše dvoch rokov). Tvrdenie žalovaného, že vedomosť žalobcu o platbe vykonanej dňa 25.02.2021 preukazuje skutočnosť, že predmetom konania bola iba suma 375,- eur (a nie dvojnásobok), je iba ničím nepodloženou domnienkou žalovaného. Takáto vedomosť z dokladov založených v spise nevyplýva a žalobca ju dôrazne popiera. Naopak, považuje za vhodné ozrejmiť súdu, že svojím členom sa snaží vychádzať v ústrety a nároky na nezaplatené členské príspevky nevymáha súdnou cestou okamžite, ale ponecháva svojím členom dostatočný, ba možno až veľkorosý (minimálne dvojročný) priestor na nápravu. Až v prípade, ak člen žalobcu napriek upozorneniam z jeho strany dlhodobo svoju povinnosť ignoruje, pristupuje k vymáhaniu omeškaných členských príspevkov súdnou cestou. Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že podanie návrhu na pokračovanie v konaní bolo zbytočné, je potrebné zdôrazniť, že uznesením súdu prvej inštancie (v napadnutej časti) bolo rozhodnuté iba o náhrade trov konania, nie o ich výške. Preto otázka účelnosti konkrétnych úkonov právnej služby je pre posúdenie veci irelevantná. Účelnosťou jednotlivých úkonov sa súd bude zaoberať až pri rozhodovaní o konkrétnej výške náhrady trov konania. Otázka (ne)účelnosti jednotlivého úkonu právnej služby však nemá a nemôže mať žiaden význam pre rozhodovanie o samotnom nároku na náhradu trov konania.

4. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

5. Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku III. o trovách konania potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP. Výroky uznesenia

súdu prvej inštancie o zastavení konania a vrátení súdneho poplatku žalobcovi neboli napadnuté odvolaním a odvolací súd ich správnosť nepreskúmal.

6. V civilnom sporovom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie. Princíp zodpovednosti za výsledok (princíp úspešnosti) je zakotvený v ustanovení § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Princíp zodpovednosti za zavinenie je zakotvený v ustanovení § 256 ods. 1, ods. 2, podľa ktorých ak strana procesne zavinila zastavenie konania alebo procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

7. Späťvzatie žaloby je jedným z dispozičných oprávnení žalobcu ako strany sporu. Ak dôjde k zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť na oboch procesných stranách. Ak žalobca vezme žalobu späť ako následok správania sa žalovaného po začatí konania, platí, že zastavenie procesne zavinil žalovaný. Ak späťvzatie žaloby nie je dôsledkom správania sa žalovaného, platí, že zastavenie procesne zavinil žalobca. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, nakoľko zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí súdneho konania. Pokiaľ jedna z procesných strán zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemohlo byť vydané meritórne rozhodnutie, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania.

8. V preskúmvanej veci sa žalobca podanou žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 25.02.2021 domáhal voči žalovanému v upomínacom konaní zaplata sumy 375,- eur s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 375,- eur od 15.02.2021 do zaplata a trov konania vo výške 94,43 eur. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol platobným rozkazom zo dňa 12.03.2021, sp. zn. 28Up/275/2021, proti ktorému podal žalovaný včas (dňa 29.03.2021) vecne odôvodnený odpor. Žalobca doručil súdu dňa 21.09.2021 (pred prvým pojednávaním) písomné podanie, ktorým súdu oznámil, že berie žalobu v celom rozsahu späť, keďže žalovaný po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu uhradil žalobcom uplatnené nároky a to platbou 17.03.2021 a dňa 23.03.2021.

9. Súd prvej inštancie rozhodol o zastavení konania, vrátení súdneho poplatku a súčasne priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s poukazom na ust. § 256 ods. I, § 262 ods. I CSP. Svoje rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil tým, že žalovaný procesne zavinil zastavenie konania.

10. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný uhradením dlžnej sumy 375,- eur v deň podania žaloby, t. j. 25.02.2021 a úrokov z omeškania dňa 23.03.2021 (po podaní žaloby a po vydaní platobného rozkazu) procesne zavinil zastavenie konania. Žalovaný bol v omeškani s úhradou členského príspevku za rok 2018 v sume 360,- eur a aktualizáčného poplatku za rok 2018 v sume 15,- eur splatnými k 15.02.2018 dva roky pred podaním žaloby. I z tvrdení žalovaného vyplýva, že uhradil žalovanú sumu v plnej výške, akú žalobca požadoval, t. j. vrátane úrokov z omeškania až po podaní žaloby v priebehu súdneho sporu (istinu v deň podania žaloby, úroky z omeškania po podaní žaloby). Z obsahu písomného späťvzatia žaloby, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie 21.09.2021, nepochybne a jednoznačne vyplýva, že žalobca vzal žalobu späť z dôvodu uspokojenia ním uplatnených nárokov po podaní žaloby. Súd prvej inštancie preto správne priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP v rozsahu 100 %.

11. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. ako vecne správne potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.